

samme Rettigheder, uden at give den de samme Byrder? Det forekommer mig, at den almindelige og rigtige Betragtning, at der med Kjøbstadrettigheder ogsaa bør følge Kjøbstadbyrder, maa føre til, at der her skal paalægges Kjøbstadbyrder i Lighed med dem, den umiddelbare tilstødende Kjøbstad bærer. Den ærede Ordfører sagde ogsaa, at det hverken fra Statens eller Kjøbenhavns Communes Side var af nogen Interesse, at en saadan Skattebyrde blev paalagt en Deel af Frederiksberg Commune. Hvad Staten angaaer, er det dog ligesvem, at det for den er ønskeligt nok at faae høiere Indtægter, naar det forresten stemmer med Villighed at opkræve dem, men forøvrigt seer jeg ikke Sagen i saa Henseende saa meget fra den pecuniære Side som fra den, at Staten bør sørge for, at der indtræder Lighed i Byrder, og at man ikke giver den ene Fortrin fremfor den anden, naar Vilkaarene ere saa lige, som de herester ville blive med Hensyn til det omhandlede Stykke af Frederiksberg Commune. Kjøbenhavns Commune attraaer derimod ikke pecuniær Fordeel for denne som saadan; men hvad der attraaes, er, at der ikke stæbes en unaturlig Concurrence for de Kjøbenhavnske Eiendomme, ved at det tilstodes Eiendomme, som i geographisk Henseende ere stillede aldeles lige med dem, at drive de samme Næringsveie og al udøve de samme Rettigheder, uagtet Byrderne ere ulige. Den ærede Ordfører har baade nu og tidligere stærkt fremhævet, at det, hvorefter der egentligt tales i § 2, er Brændeviinshandel, Brændeviinskænden og Værts-huusnæring. Dertil har jeg allerede svaret, og svarer igjen, at det Rigtigste vilde have været at knytte hele Bestemmelsen om Beskatningen til Lovforslagets § 1 istedetfor til dets § 2; men Sagen er nu engang ikke kommen saaledes frem fra Indenrigsministeren, og det har fra mit Synspunkt heller ikke videre Betydning at gjøre denne Forskiel, da jeg er overbevist om, at man idetmindste for en Deel af Frederiksberg vil attraae den Næringsfrihed, der omhandles i § 2, hvorved allsaa Hensigten forsaavidt vil opnaaes. I saa Henseende er Lovforslagets Affattelse ogsaa ganske heldig, da man derefter i de Districter, hvor der ikke attraaes Afgang til at drive disse Nærings-

brug, vil kunne blive fri derfor og beholde den lavere Skat. Den ærede Ordfører berørte, at det ifølge Ekjøberne paa en Deel af de Eiendomme i det District, hvorom her er Tale, skulde være forbudt der at drive visse Næringsveie. Dette forhold sig ganske vist saaledes, men det er et aldeles privatretligt Vaand, der i saa Henseende ligger paa disse Eiendomme, og det vil kunne hæves, naar det skal være, uden at der fra Statens eller Communes Side kan lægges nogen Hindring veien derfor. Det kan hæves ved Overenskomst eller derved, at Ingen bryder sig om at paatale Overtrædelser af disse Rettigheder, og forøvrigt er det ikke Andet, end hvad der ogsaa finder Sted paa store Stykker af selve Kjøbenhavns Grund. Paa Nørrebro ved Søerne ligger der store Strækninger, hvor det ifølge Ekjøberne er forbudt at drive visse Næringsveie; paa Østerbro er der ligeledes en stor Strækning der har Villacharakter, hvilket ligeledes staaer i Forbindelse med Bestemmelser i Ekjøberne, og jeg har ved andre Leiligheder truffet paa lignende Bestemmelser for Kjøbenhavnske Eiendomme, men dette forandrer ikke Eiendommens Charakter. De maae, forsaavidt de ligge paa Kjøbenhavns Grund, svare de samme Skatter og Afgifter som de andre Kjøbenhavnske Eiendomme, og det vilde overhovedet være urigtigt, om saadanne privatretlige Bestemmelser skulde forhindre det Offentlige fra at gjøre de Beskatningsregler gjældende, der ellers findes rigtige. Det træffer sig imidlertid saa heldigt, at det District, hvortil den ærede Ordfører sigtede, ligger saaledes, at Beboerne der ifølge Lovens Bestemmelser meget godt kunne blive frie for de høiere Byrder, naar de ikke ville have de Rettigheder, hvortil disse knytte sig, men paa det Stykke, der ligger nærmest ved Kjøbenhavn, det saakaldte Schönbergsvænge, der har en aldeles Kjøbenhavns Karakter i sin hele Beskyggelse, er der ingen saadanne privatretlige Hindringer for Næringsfrihedens Indførelse, og der bør da naturligtvis heller ikke være nogen Hindring for en høiere Beskatnings Indtræden. — De to ærede Medlemmer for Markhus Amts 2den Valgkrets (Mørk) og for Holbæk Amts 2den Valgkrets (Tscherning) omtalte Sagen i en saadan Almindelighed, at